

Hem>Dina rättigheter>Grundläggande rättigheter>Företag och mänskliga rättigheter

Företag och mänskliga rättigheter

Kroatien

1. Jag har utsatts för företagsrelaterade kränkningar av mina mänskliga rättigheter. Vilket rättsligt skydd har jag i ert land? Inbegriper detta skydd skadestånd?

Personer vars mänskliga rättigheterna har kränkts kan söka rättsligt skydd

i civilrättsliga förfaranden, där de kan få ersättning för skador, antingen materiella eller icke-materiella (icke-materiella om det gäller kränkning av personlighetsskyddet [1]).

i **straffrättsliga förfaranden**, där skadelidande kan ha rätt till skadestånd för skador som uppkommit på grund av det begångna brottet.

Enligt artikel 1 i civilprocesslagen (*Zakon o parničnom postupku*) (*Narodne Novine* (NN; Kroatiens officiella kungörelseorgan) nr 53/91, 91/92, 112/99, 129/00, 88/01, 117/03, 88/05, 2/07, 96/08, 84/08, 123/08, 57/11, 25/13, 89/14 och 70/19) avser denna lag de förfaranderegler enligt vilka domstolar prövar och överlägger i förfaranden om grundläggande mänskliga och medborgerska rättigheter och skyldigheter, medborgarnas personliga relationer och familjerelationer, samt förfaranden inom arbetsrättsliga, handelsrättsliga, sakrättsliga och andra civilrättsliga förfaranden, såvida inte reglerna för något annat förfarande ska tillämpas enligt lag. I artikel 185 i civilprocesslagen föreskrivs det dessutom att civilrättsliga förfaranden ska inledas genom stämning.

I **arbetsrättsliga förfaranden, särskilt för fastställande av tidsfrister och planering av förhör, tar domstolen alltid särskild hänsyn till att arbetstvister måste lösas snabbt.**

2. Har ni särskilda regler för grova kränkningar av de mänskliga rättigheterna? Gäller dessa regler vid miljöbrott och grov arbetsexploatering?

I artikel 43 i straffprocesslagen (*Zakon o kaznenom postupku*, NN nr 152/08, 76/09, 80/11, 121/11, 91/12, 143/12, 56/13, 145/13, 152/14, 70/17 och 126/19) finns en allmän förteckning över alla brottsoffers rättigheter (rätten till stödtjänster för brottsoffer, rätten till verkningsfull psykologisk hjälp och annan experthjälp och stöd från myndigheter, organisationer eller institutioner som tillhandahåller hjälp till brottsoffer enligt lagen, rätten till skydd från hotelser och hämnd, rätten till skydd av offrets värdighet vid vittnesförhör, rätten att bli hörd utan onödigt dröjsmål när en brottsanmälan gjorts samt rätten att eventuella ytterligare förhör bara genomförs i den mån det krävs för det straffrättsliga förfarandet, rätten att åtföljas av en betrodd person i mål som offret deltar i, rätten att läkarundersökningar minimeras och endast utförs då det är absolut nödvändigt för det straffrättsliga förfarandet, rätten att yrka på åtal och enskilt åtal enligt bestämmelserna i strafflagen (*Kazneni zakon*), rätten att delta i straffrättsliga mål som målsägande, rätten att informeras om att en brottsanmälan har avvisats och om att åklagaren (*državni odvjetnik*) avstår från att väcka åtal, och rätten att ta över åtal från åklagare, rätten att bli meddelad av åklagaren om alla åtgärder som vidtagits med anledning av brottsoffrets anmälan och att inge klagan till en högre åklagare, rätten att bli meddelad, på begäran och utan onödigt dröjsmål, om att den tilltalade har släppts från häkte eller rymt, eller frigetts efter avtjänat fängelsestraff, samt om åtgärder som vidtagits för att skydda brottsoffret, rätten att bli informerad, på begäran, om alla slutliga beslut som avslutar det straffrättsliga förfarandet och andra lagstadgade rättigheter). I artikel 44 i straffprocesslagen fastställs särskilda rättigheter för offer för människohandel (som kan begås i syfte att utnyttja någons arbete genom tvångsarbete eller trälldom), vilka utöver de rättigheter som föreskrivs i lagens artikel 43, även har rätt till kostnadsfri rådgivning innan de blir förhörda och till ett ombud som staten bekostar, att bli förhörda på polisstation eller åklagares kontor (*državno odvjetništvo*) av en person av samma kön, och, om möjligt, av samma person om det hålls fler förhör, att inte besvara frågor som inte gäller brottet utan handlar om brottsoffrets privatliv, att begära att bli förhörd med audiovisuella medel, till skydd av personuppgifter samt att begära att domstolsförhandlingarna hålls bakom lyckta dörrar.

I artikel 43a [i straffprocesslagen] och bestämmelserna om metoder för individuell bedömning av brottsoffer (*Pravilnik o načinu provedbe pojedinačne procjene žrtve*, NN nr 106/17, nedan kallade *bestämmelserna*) fastställs förfarandet vid individuell bedömning av brottsoffer för att avgöra behovet av särskilda skyddsåtgärder för brottsoffret, och om ett sådant behov föreligger, för att bedöma vilka särskilda skyddsåtgärder (däribland processrättsliga skyddsåtgärder, t.ex. särskilda förhörsmetoder, användning av kommunikationsteknik för att undvika visuell kontakt med gärningsmannen, domstolsförhandlingar bakom lyckta dörrar, förhör som görs av en person av samma kön och, om möjligt, av samma person om det hålls fler förhör, att bli åtföljd av en betrodd person, skydd av personuppgifter, kostnadsfri rådgivning på statens bekostnad samt andra lagstadgade åtgärder) som ska tillämpas. Hänsyn tas till det faktum att allvarlig brottslighet inbegriper, men inte är begränsad till, människohandel och organiserad brottslighet. Allvarlig brottslighet inbegriper alltså miljöbrott om de begås av en kriminell organisation.

Skyddet av brottsoffers rättigheter i Kroatien säkerställs genom straffrättslig lagstiftning samt genom den kroatiska konstitutionen (*Ustav Republike Hrvatske*), och efterlevnaden säkerställs av nationella domstolar. När alla tillgängliga rättsmedel på nationell nivå har uttömts kan brottsoffer väcka talan vid Europeiska domstolen för de mänskliga rättigheterna i Strasbourg (Europadomstolen) som en sista utväg om de anser att en av deras grundläggande rättigheter, som säkerställs genom Europeiska konventionen om de mänskliga rättigheterna, har kränkts på nationell nivå.

3. Jag har utsatts för en människorättskränkning av ett transnationellt europeiskt företag utanför EU. Har jag möjlighet till rättslig prövning i ert land om jag inte är EU-medborgare och inte bor i EU? När kan jag hävda att mina rättigheter har kränkts? Var kan jag få mer information?

Enligt artikel 27 i civilprocesslagen har kroatiska domstolar behörighet att pröva tvister med en internationell dimension när sådan behörighet är uttryckligen fastställd i lag eller i internationellt avtal.

När det gäller behörighet på privaträttens område föreskrivs det uttryckligen i lagen om internationell privaträtt (*Zakon o međunarodnom privatnom pravu*, NN nr 101/17) att Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1215/2012 av den 12 december 2012 om domstols behörighet och om erkännande och verkställighet av domar på privaträttens område (nedan kallad *Bryssel I-förordningen*) ska tillämpas inom dess tillämpningsområde, och den ska också tillämpas i situationer som rör tredjeländer.

Enligt grundregeln om behörighet i Bryssel I-förordningens artikel 4 ska talan mot den som har hemvist i en medlemsstat väckas vid domstol i den medlemsstaten, oberoende av i vilken stat han eller hon har medborgarskap. I artikel 63 föreskrivs det att juridiska personers hemvist ska vara den ort där deras stadgeenliga säte, huvudkontor eller huvudsakliga verksamhet finns.

Situationer där det kan väckas talan mot en svarande i en annan medlemsstat än den där han eller hon är bosatt anges i artiklarna 7–9 (särskilda behörighetsbestämmelser). Behörighet i mål om skadestånd utanför avtalsförhållanden regleras i artikel 7.2, där det fastställs att talan mot en person som har hemvist i en medlemsstat får väckas i en annan medlemsstat om talan avser skadestånd utanför avtalsförhållanden vid domstolen på den ort där skadan inträffade eller kan inträffa.

I artikel 58 i lagen om internationell privaträtt föreskrivs dessutom den nödvändiga behörigheten enligt följande: om tillämpningen av bestämmelserna i den lagen eller andra kroatiska lagar eller internationella avtal som gäller i Kroatien inte ger behörighet med hänsyn till en svarande som är bosatt utanför EU, och om förfarandena inte kan eller rimligtvis inte förväntas kunna genomföras utomlands, har kroatiska domstolar behörighet om saken har tillräcklig anknytning till Kroatien för att det ska vara lämpligt att genomföra förfarandet i Kroatien.

4. Kan ombudsmannainstitutioner, likabehandlingsorgan eller nationella institut för mänskliga rättigheter stödja offer för företagsrelaterade människorättskränkningar som begåtts av transnationella europeiska företag utanför EU? Kan dessa organisationer utreda mitt fall om jag inte är EU-medborgare och inte bor i EU? Finns det andra offentliga inrättningar (t.ex. arbetsinspektion eller miljöinspektion) i ert land som kan utreda mitt fall? Var kan jag få information om mina rättigheter?

Enligt ombudsmannalagen (*Zakon o pučkom pravobranitelju*) ansvarar den kroatiska ombudsmannen bara för att behandla klagomål om brott och oegentligheter som begås av nationella myndigheter, lokala och regionala självstyrande enheter samt juridiska personer som är offentliga myndigheter. Det betyder följaktligen att utredningar som gäller klagomål om brott inom den privata sektorn inte är tillåtna. Enligt artikel 20 ska dessutom de som anser att deras konstitutionella eller lagliga rättigheter och friheter hotas eller kränks till följd av olagligt eller oegentligt agerande av dessa myndigheter kunna väcka talan vid behörig domstol. En person som vill inge klagan till ombudsmannen (*Ured pučkog pravobranitelja*) behöver följaktligen inte vara EU-medborgare, men ett förhandsvillkor för att ombudsmannen ska beakta klagan är att en (eller flera) av myndigheterna har kränkt de mänskliga rättigheterna. Eftersom det ofta inkommer klagomål som rör den privata sektorn till Kroatiens ombudsman tas dock medborgarnas erfarenheter och klagomål upp i både årliga rapporter och i rättsliga förfaranden för att förespråka särskilda åtgärder, utan vilka det inte vore möjligt att uppnå bättre brottsbekämpning och skydd för medborgarna. Å andra sidan kan antidiskrimineringslagen (*Zakon o suzbijanju diskriminacije*) tillämpas på samtliga nationella myndigheter, lokala och regionala självstyrande enheter och juridiska personer som är offentliga myndigheter. Den kan även tillämpas på alla juridiska och fysiska personer, särskilt inom det arbetsrättsliga området, tillgång till verksamhet som egenföretagare och anställning, inklusive urvalskriterier, såväl som villkor för rekrytering och befordran, tillgång till alla typer av yrkesvägledning, fortbildning och omskolning, utbildning, forskning och sport, social trygghet, inklusive socialt bistånd, pensions- och sjukförsäkring, rättsväsen och förvaltning, offentlig information och medierna, tillgång till och tillhandahållande av varor och tjänster, medlemskap och aktiviteter i arbetstagarorganisationer, politiska partier eller andra typer av organisationer som deltagande i kulturellt eller konstnärligt skapande.

I egenskap av central antidiskrimineringsmyndighet mottar ombudsmannen dessutom rapporter från samtliga fysiska och juridiska personer och granskar enskilda rapporter. Ombudsmannen kan därför utfärda icke rättsligt bindande rekommendationer, yttranden, förslag och varningar för att komma till rätta med diskriminering och skydda rättigheterna för den som är diskriminerad. Ombudsmannen kan även delta i rättegångar som intervenient för den som ingett klagomål om diskriminering, eller väcka gemensam talan som skydd mot diskriminering om han bevisar att det är sannolikt att svarandens agerande har kränkt rätten till likabehandling för ett stort antal personer på grund av deras koppling till de rättigheter och värderingar som erkänns i lagen (ras eller etnicitet, hudfärg, kön, språk, religion, politisk uppfattning eller annan uppfattning, nationellt eller socialt ursprung, egendom, medlemskap i fackförening, utbildning, social status, civilstånd eller familjestatus, ålder, hälsotillstånd, funktionsnedsättning, genetiskt arv, könsidentitet eller könsuttryck eller sexuell läggning). En person som har rätt att inge klagan om diskriminering till ombudsmannen behöver inte heller vara EU-medborgare.

Enligt den nya **visselblåsarlagen** (*Zakon o zaštiti prijavitelja nepravilnosti*), som är i kraft sedan den 1 juli 2019, kan visselblåsare kontakta ombudsmannen i syfte att söka skydd för sina rättigheter, om de visar att de sannolikt är eller kan bli drabbade av skada för att de anmäler oegentligheter. Enligt den lagen behöver den som vill inge klagan inte vara EU-medborgare, och ombudsmannen kan vidta åtgärder för att skydda visselblåsare från offentlig eller privat sektor (observera: i lagen definieras visselblåsare som *en person som fått kännedom om och har anmält oegentligheter i samband med utförandet av arbete för arbetsgivaren, exempelvis överträdelse av lagar, föreskrifter, bestämmelser, etiska regler och uppförandekoder eller interna företagsbeslut*). Det bör betonas att utförande av arbete, utöver anställning, även omfattar volontärarbete, tillfälliga anställningar, studentjobb osv. En visselblåsare kan även vara en person som deltagit i ett rekryteringsförfarande i egenskap av sökande.

Som en del av ansvarsfullt företagande, dvs. skyddet av mänskliga rättigheter, särskilt arbetstagares rättigheter samt miljöskydd, ska dessutom Kroatien som anslutande land i OECD:s investeringskommitté, i dess egenskap av opartisk och övervakande arbetsgrupp, genomföra följande riktlinjer: lämna information om ansvarsfullt företagande på sin webbplats, behandla förfrågningar, medla för att lösa problem som beror på eventuellt ansvarslost företagande och kommunicera med berörda parter för att undvika rättstvister.

Kroatien har dessutom inrättat ett statligt inspektorat (*Državni inspektorat*), bestående av behöriga avdelningar och tjänsteställen (t.ex. arbetsmiljöavdelningen och avdelningen för anställningsförhållanden).

Mer information om ansvarsområdena och befogenheterna för det statliga inspektoratet och ovanstående avdelningar finns på följande länkar:

[Kontaktuppgifter:](#)

[Arbetsmiljöavdelningen](#)

[Avdelningen för anställningsförhållanden](#)

5. Är transnationella europeiska företag i ert land skyldiga att inrätta mekanismer för klagomål eller medlingstjänster för kränkningar som orsakats av deras affärsverksamheter? Gäller dessa skyldigheter även kränkningar som ägt rum utanför EU? Vem har ansvaret för att övervaka dessa aktiviteter i ert land? Finns det offentliga rapporter som ger information om hur systemet fungerar?

Kroatien ålägger inte obligatorisk medling för företagsrelaterade människorättskränkningar. För konsumenttvister mellan konsumenter och näringsidkare regleras medlingen av lagen om alternativ konsumenttvistlösning (*Zakon o alternativnom rješavanju potrošačkih sporova*, NN nr 121/16 och 32/19) som införlivar EU:s direktiv och bestämmelser om konsumenttvistlösning. När det gäller skydd av mänskliga rättigheter och andra rättighetsrelaterade tvister kan medling föreslås i något av Kroatiens centrum för medling. Där kan tvister lösas utifrån parternas intressen.

Titta på relevanta ämnessidor för att hitta mer information om följande:

[Medling i medlemsstaterna](#)

[Hitta en medlare](#)

[Alternativ konsumenttvistlösning](#)

[Centrum för medling](#)

Enligt konsumentskyddslagen (*Zakon o zaštiti potrošača*) ska näringsidkare ge konsumenten möjlighet att inlämna klagomål per post, fax eller e-post. Enligt lagen om statligt inspektorat (*Zakon o državnom inspektoratu*) kan framställningar med information om uppgiftslämnaren (förnamn, efternamn och bostadsadress) och uppgift om regelvidrigt agerande användas som grund för inspektion.

När det gäller anställda vid multinationella företag krävs enligt arbetslagen (*Zakon o radu*) att arbetsgivare med minst 20 anställda utser en person som i samarbete med arbetsgivaren ska ta emot och lösa klagomål som gäller skydd av arbetstagares värdighet.

Dessa åtgärder övervakas av [det statliga inspektoratet](#).

6. Har jag särskilda rättigheter om jag som brottsoffer i en utsatt situation begär rättslig prövning av företagsrelaterade människorättskränkningar? Kan jag få rättshjälp och i så fall på vilka villkor? Vilka kostnader kommer att täckas av rättshjälpen? Kan jag få rättshjälp på samma villkor om jag inte är EU-medborgare och inte bor i EU?

Ett offer som begär rättslig prövning av företagsrelaterade människorättskränkningar har samma rättigheter som andra offer i straffrättsliga förfaranden. Mer information finns på europeiska e-juridikportalen:

Rättigheter för brottsoffer i straffrättsliga förfaranden

Ersättning till brottsoffer

Enligt lagen om kostnadsfri rättshjälp (*Zakon o besplatnoj pravnoj pomoći*), har följande personer rätt till gratis rättshjälp:

Kroatiska medborgare.

Barn som inte är kroatiska medborgare men befinner sig i Kroatien utan att vara i sällskap med en vuxen som enligt lag ansvarar för dem.

Utlänningar med tillfälligt uppehållstillstånd, under förutsättning att det tillämpas ömsesidigt, och utlänningar med permanent uppehållstillstånd.

Utlänningar som fått tillfälligt skydd.

Utlänningar som vistas olagligt och utlänningar som är på kortare vistelse, i förfaranden om utvisning eller återvändande.

Asylsökande, personer med asylstatus och utlänningar med status som subsidiärt skyddsbehövande och deras familjemedlemmar som är lagligen bosatta i Kroatien, i förfaranden där de inte får rättsligt bistånd enligt särskild lagstiftning.

Enligt lagen om kostnadsfri rättshjälp (NN nr 143/13 och 98/19) regleras villkoren och förfarandet genom vilket mindre gynnade personer kan utöva sin rätt till juridisk rådgivning och tillgång till domstol och andra offentliga rättsliga organ i civila och administrativa ärenden.

Enligt lagen om kostnadsfri rättshjälp har följande personer, utöver kroatiska medborgare, rätt till gratis rättshjälp:

Barn som inte är kroatiska medborgare men befinner sig i Kroatien utan att vara i sällskap med en vuxen som enligt lag ansvarar för dem.

Utlänningar med tillfälligt uppehållstillstånd, under förutsättning att det tillämpas ömsesidigt, och utlänningar med permanent uppehållstillstånd.

Utlänningar som fått tillfälligt skydd.

Utlänningar som vistas olagligt och utlänningar som är på kortare vistelse, i förfaranden om utvisning eller återvändande.

Asylsökande, personer med asylstatus och utlänningar med status som subsidiärt skyddsbehövande och deras familjemedlemmar som är lagligen bosatta i Kroatien, i förfaranden där de inte får rättsligt bistånd enligt särskild lagstiftning.

Personer som får kostnadsfri rättshjälp kan utöva sin rätt till primär och/eller sekundär rättshjälp enligt villkor som fastställts i lag.

Primär rättshjälp omfattar allmän rättslig information, juridisk rådgivning, inlagor till offentliga organ, Europadomstolen och internationella organisationer i enlighet med internationella avtal och interna arbetsordningar, ombud vid förfaranden i offentliga organ samt rättshjälp vid tvistlösning utanför domstol.

Rättshjälpen tillhandahålls av administrativa organ i distrikten och i Zagreb (*Grad Zagreb*) samt av godkända organisationer och rättshjälpsbyråer, och kan avse alla slags rättsliga ärenden. Förfarandet för primär rättshjälp inleds genom att man tar direkt kontakt med en tillhandahållare av rättshjälp, som efter eget gottfinnande avgör om kraven för primär rättshjälp är uppfyllda.

Sekundär rättshjälp omfattar juridisk rådgivning, inlagor i förfaranden för skydd av arbetstagares rättigheter gentemot arbetsgivaren, inlagor och representation vid rättstvister och rättsligt bistånd vid förlikning. Sekundär rättshjälp ges av juridiska ombud. Sekundär rättshjälp omfattar även befrielse från betalning av rättegångskostnader och domstolsavgifter.

För att sekundär rättshjälp ska beviljas i form av inlagor och representation vid tvister samt befrielse från betalning av domstolsavgifter måste den sökandes ekonomiska förhållanden uppfylla de krav som fastställts i lagen om kostnadsfri rättshjälp. Kraven är att den totala månadsinkomsten för sökande och medlemmar i deras hushåll inte får överstiga skattebasen per medlem (3 326 kuna) och att det totala värdet av de tillgångar som ägs av sökande och medlemmar i deras hushåll inte överstiger 60 skattebasbelopp (199 560 kuna).

Utöver att uppfylla de ekonomiska kraven måste man ansöka om sekundär rättshjälp i förfaranden som gäller

sakrätt i fast egendom, förutom förfaranden om fastighetsregister,

anställningsförhållanden,

familjeförhållanden, förutom förfaranden om äktenskapsskillnad efter gemensam ansökan om makarna inte har några gemensamma eller adopterade minderåriga barn eller vuxna barn som de är vårdnadshavare för,

verkställighets- och säkerhetsförfaranden för indrivning eller säkrande av fordringar som uppkommit i förfaranden där rättshjälp kan beviljas enligt bestämmelserna i lagen om kostnadsfri rättshjälp,

förlikning,

i undantagsfall, i alla övriga administrativa och civilrättsliga förfaranden när sådant behov uppstår på grund av de sökandes och deras hushållsmedlemmars särskilda livssituationer, i enlighet med det grundläggandet syftet med lagen om kostnadsfri rättshjälp.

Förfarandet för att beviljas sekundär rättshjälp inleds med en ansökan till behörig myndighet i distriktet eller i Zagreb. Ansökan inlämnas på ett standardformulär och innehåller de sökandes och deras hushållsmedlemmars samtycke till att myndigheterna får åtkomst till alla uppgifter om deras totala inkomst och tillgångar samt sökandens bekräftelse på att den lämnade informationen är korrekt och fullständig.

Om en sökande uppfyller de rättsliga kraven för att utöva sin rätt till sekundär rättshjälp kommer behörig myndighet att fatta ett beslut om beviljande av sekundär rättshjälp. I beslutet anges det vilken typ av rättshjälp som beviljats, och i vilken omfattning. I beslutet om beviljande av sekundär rättshjälp krävs fullständig eller partiell säkerhet för betalning av kostnaderna för rättshjälpen, beroende på de sökandes och deras hushållsmedlemmars totala månadsinkomst. I beslutet om sekundär rättshjälp anges även vilken advokat som ska ge sekundär rättshjälp.

Om sökanden inte uppfyller kraven för sekundär rättshjälp avslås ansökan. Sökanden kan överklaga avslag på ansökan till justitieministeriet (*Ministarstvo pravosuđa*). Administrativa ärenden kan inledas mot justitieministeriets beslut att ogilla överklagandet.

Om rättshjälpsmottagaren är den tappande parten, det vill säga inte är framgångsrik i det förfarande som sekundär rättshjälp har beviljats för, behöver vederbörande inte ersätta kostnaderna för rättshjälpen. Det innebär dock inte att mottagaren av sekundär rättshjälp som är tappande part undantas från betalning av motpartens rättegångskostnader. Beslut om detta fattas i domstolen i enlighet med rättegångsreglerna.

Kostnadsfri rättshjälp kan även beviljas vid gränsöverskridande tvister. I lagen om kostnadsfri rättshjälp definieras gränsöverskridande tvister som tvister där den som söker rättshjälp har sin hemvist eller vistelseort i en annan EU-medlemsstat än domstolens medlemsstat, eller den medlemsstat där det rättsliga avgörandet ska verkställas.

Rättshjälp vid gränsöverskridande tvister beviljas på privaträttens område samt vid medlingsförfaranden, tvistlösning utanför domstol, verkställighet av handlingar som upprättats av juridiskt utbildad tjänstemän samt juridisk rådgivning i sådana förfaranden. Bestämmelserna om rättshjälp vid gränsöverskridande tvister tillämpas inte i skatte- och tullförfaranden- samt andra administrativa förfaranden.

Personer som ansöker om rättshjälp vid gränsöverskridande tvister beviljas rättshjälp om de uppfyller kraven i lagen om kostnadsfri rättshjälp. Undantagsvis kan rättshjälp beviljas sökande som inte uppfyller kraven för rättshjälp i lagen om kostnadsfri rättshjälp, om sökande kan styrka att de inte kan betala rättegångskostnaderna på grund av mycket högre levnadskostnader i den medlemsstat där den rättshjälpssökande har sin hemvist eller vanliga vistelseort än i Kroatien.

I Kroatien är det sökande eller behörig myndighet i den medlemsstat där sökande har sin hemvist eller vanliga vistelseort (översändande myndighet) som lämnar in ansökan om rättshjälp till justitieministeriet (mottagande myndighet). Formulär och bifogade handlingar ska lämnas in på kroatiska. Annars kommer ansökan att avslås.

Justitieministeriet avslår ansökan om en tvist där sökanden begär rättshjälp inte är en gränsöverskridande tvist eller om sökanden inte har rätt till rättshjälp i gränsöverskridande tvister. Överklaganden av justitieministeriets beslut är inte tillåtna, även om administrativa förfaranden kan inledas.

Kostnadsfri rättshjälp kan beviljas personer som inte är bosatta inom EU, om inte annat följer av bestämmelserna om bilaterala och multilaterala avtal som är bindande för Kroatien.

Mer information om rättshjälp i Kroatien finns på webbplatsen

[Rättshjälp](#)

[1] Personlighetsskydd: rätten till liv, fysisk och psykisk hälsa, anseende, heder, värdighet, namn, privatlivets och familjelivets helgd, frihet osv.

Senaste uppdatering: 09/02/2021

Sidans nationella språkversion sköts av respektive medlemsland. Översättningarna har gjorts av EU-kommissionen. Det är möjligt att översättningarna ännu inte tar hänsyn till eventuella ändringar som de nationella myndigheterna har gjort. Europeiska kommissionen fritar sig från allt ansvar för information och uppgifter i detta dokument. För de upphovsrättsliga regler som gäller för den medlemsstat som ansvarar för denna sida hänvisas till det rättsliga meddelandet.